

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ő szám
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek től

Népnevelés kényszer-munkával.

Pécs, 1895. december 3.

(* *) Századvégi eszközökkel, ezek közt a leghatásosabb reklámmal dolgozó kultuszminiszterünk nem régiben egy husz kemény pontozatokba foglalt „meghagyatik“-ban tudtára adja az ország összes iskolaszékeinek, hogy minő praktikus intézkedésekkel hajtandó végre a közoktatási törvény, mely meghozatala óta mindig csak írott malaszt volt, mert azok az ő dicső elődei nem akarták végrehajtani, különösen abban a részében, hogy mikor a népet kényszerítik a gyermekek iskoláztatására, a gondviselő, mindenható államot pedig nem kényszeríti senki, hogy a tankötelesek befogadására elegendő iskolát létesítsen.

Speciálisan pécsi viszonyokra ez a rendelet alig alkalmazható, mert az országban éppen Pécs városa az, a melyik a népoktatás terén első helyen áll, a melyik aránylag, erejéhez mérten, legtöbbet áldoz iskolai célokra, a nélkül, hogy a mindenható államtól egy megveszekedett krajcár segítséget is kapna. Hála a jó sorsnak, nálunk az iskolába nem járó tankötelesek száma elenyésző csekély más városokéihoz képest. Éppen ebből az okból aztán hiszszük, hogy a pécsi iskolaszék, ha majd ezt a legujabb „meghagyatik“-tárgyalja, hát egyszerűen nem fogja tudomásul venni.

Mert hát mit is tartalmaz ez a dicső agyban kifőtt „meghagyatik“? A kegyelmes ur meghagyja azoknak a szerény működésű hatóságoknak, a melyeket közönségesen iskolaszékeknek szoktak nevezni, hogy a tanköteleseket iskolába kell szorítani, a mulasztó szülőket meg kell bírságozni egy, két, három, négy forintok erejéig és a kiktől ezeket a bírságokat behajtani nem sikerül, azokkal a bírságot ötven krajcár napszám értékben le kell dolgoztatni kényszer-munka útján; mert ez az iskolaszékek legujabb joga.

Nos hát, a hol azok az iskolaszékek emberekből, józan emberekből állanak, a kik tudnak gondolkodni, érezni, azok ezt a legkegyelmesebben

adományozott pallos-jogot vissza fogják utasítani a kegyelmes urhoz, és meg fogják üzeni, hogy ezt az emberséges kényszer-munkát nem tartják egészen modernnek, ha csak valami titkos argumentumok nem indokolnák annak beillesztését az ezeréves kulturnemzet millenniumi reformjai közé.

Szerény nézetünk szerint a kegyelmes ur jobban ráért volna eme husz §-os rendeletének a megfontolására, ha drága idejét nem rabolná el a magántanulók kérvényei. Mert annyi bizonyos, hogy a megfontolásnak ama csekély mértéke mellett is, a melylyel a legszerényebb kutya-bagosi iskolaszék is felszerelve lenni bátorodik, ki lehet adni rendeletet arról, hogy a mely szegény ember, vagy szegény asszony tanköteles gyermekét iskolába nem küldi, hát bírságotassék meg, sőt arról is, hogy vegyék meg rajta a bírságot exekúcióval, ha lehet; — de arról a liberális (?) kormány legliberálisabb miniszterének józanul és megbotránkoztatás nélkül nem lehet rendeletet adni, hogy ha pedig az exekúció és dobzó is eredménytelennek mutatkozik a bírság behajtására, lépjen akcióba a muszka hetman, azaz a zsinóros magyar rendőr, vagy hajdu és vigye kényszer-munkára azt a földhöz ragadt embert, vagy akár özvegy asszonyt, hogy az iskola-tisztogatásnál, vagy az iskolakertben dolgozza le a bírságot.

Gyalázat, hogy kigondolták és a kultuszminiszter neve alatt rendeletbe foglalták Klamarin-kóék ezt az utálatos ötletet és éppen a népoktatással kapcsolatban. Hát arra akarják tanítani a népet, hogy a kultura szent nevében az állam nem riad vissza még a — kényszer-munkától sem?! Hiszen kifről van szó akkor, mikor a végrehajtó azt konstataálja már, hogy az egy forintos bírság behajthatatlan? Koldusokról. Nos, ez a koldus menjen iskolaablakot pucolni tanköteles gyermeke miatt és akkor is szorítsák kényszer-munkára, ha még másik három-négy nem tanköteles gyermeke számára napi keserves munkájával kell megszereznie a betevő falatot?

Igy a valóra felváltva és a gyakorlati életre alkalmazva ezt a muszkaországba való rendeletet,

kérdezzük, lehet-e rendelet botorabb és embertelenebb? Vajjon tud-e egyáltalában a nagy reformernek feltűnni akaró Wlassich miniszter az ő neve alatt elkövetett eme legujabb visszaélésről? Persze, azt hiszik azok a miniszteri burókban bölcselkedő urak, hogy most már az iskoláztatásnak még a bírság behajthatlansága sem áll útjában, mert azt lerobotoltatják. Csak egyről feledkeztek meg ezek a tartalom nélkül való urak, hogy ezek a koldus-gyermekek azért nem járnak iskolába, mert ruhájuk egyáltalában nincs.

Pompás egy logika ez, figyeljük csak meg. Bizonyosan úgy indokolják a kényszer-munka reformját, hogy a mely gyermek teljesen meztelen, az úgy sem köteles iskolába járni. Hogy tehát az a szülő, a ki már egy rongyot sem tud szerezni, ha mindjárt könyöradományképpen is tanköteles gyermeke részére, hát az vagy bírságképes, vagy kényszer-munkaképes.

Még kisütik talán azt is a kitartott újságok, hogy a mit a miniszter rendel, az tulajdonképpen állambölcsesség. Hanem azt az ici-pici szociális kérdést miként intézik el aztán, hogy egyáltalában szabad-e a hatalmas állam magas kormányának úgy értelmezni a népoktatási törvény rendelkezését, hogy mikor minden gyermek köteles iskolába járni, kivételt képeznek mégis azok, a kiknek nincs ruhájuk.

Ime egy vallomás az ezredév küszöbén. A gazdag, és Bánffyék pártja szerint boldog Magyarországon vannak meztelen tankötelesek. És sokan vannak, sőt még többen is volnának, ha a társadalom nem gondoskodnék ruháról a kis rongyosok, vagy éppen ruhátlanok egy részéről.

Valamennyiről persze nem tud gondoskodni. Itt van például Pécs, a melynek társadalmá páratlan áldozatkészséget fejt ki a jóltevésnek ezen terén, melynek alapítványai, bőkezű egyesületei, pénzügyei és emberbarátai éveken át több száz iskolás gyermek fölruházásáról gondoskodnak; de azért nem tudják ellátni mindet, még nálunk sem, még egy jótékonyagra nevelt és hajlandó

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A vers.

A tiszt kintinban egy csomó fehérekötényes bakakukta ügyetlenkedett a fehérre terített hosszú asztal körül. A feleséges tisztoktól összeköcsönzött holmit rakták föl az abroszra, de össze-vissza, úgy a hogy az Kun-Sármáson vagy Hajdu Kesziben szokás, a mikor nagy lakodalom van s hosszú asztalt terítenek a csűrben. A szarvasagancs nyelvű villa mellé ezüst kés jutott s nem akadt két tányér egy terítéken, a melyik egyforma lett volna. A legényeknek jó kedvük is volt. Ugy lettek bejelentve, hogy helyesen tudnak forgolódni az asztal körül s ilyenformán megmenekültek a kirukkolástól. Néha egy-egy tiszt csörtetett végig a folyosón, mind általában, csáková a fejükön. Benéztek egy-egy percre s úgy szaladtak tovább olyan fontoskodással, mint amikor az útközlet előtt nézik végig az útegeket még egyszer a generálisok. Hét óra tájban két katona egy nagy-nagy képet hozott. Rögtön föl is szegezték a nagy ajtó fölé s körülvették a nagy babékoszorúval, ami már készen van esztendő óta ilyes alkalmakra. A képre egy öreg, szikár generalis volt festve, a gallérja csupa arany, a melle csupa medália. Mikor már ki volt feszítve a falra, csendesebbek lettek az asztal körül a katonák.

Nyolc órára feigyujtották a lámpákat s az asztal közepére föltettek egy nagy bokrétát rezedából, borostyánból, csupa olcsó virágból összekötve s lassan-lassan gyülekezni kezdtek a vendégek is. Senki se akart azonban első lenni. Csoportokban állottak a folyosón, beszélgettek, de türelmetlenek voltak már. Egyenegyed kilenckor megérkezett az alezredes

a feleségével és a lányával. Ezek már bementek a terembe s rögtön leültek az asztalhoz. Hogy a hölgyek megjöttek, Gutter százados is hazazent a feleségének, hogy jöjjön, mert az asszony addig nem akart feljönni, míg meg nem tudta, hogy ott lesz e az alezredes családja is. Egyszerre aztán bevonult az egész társaság, elől pár aranygalléros ur, aztán a többi tiszt szép sorjában; zsongani kezdett a terem, a legények konyakot hordtak körül, a nagy hangzavarból élesen kivált a poharak csengése s az egyenruhás tömeg türelmetlenségében hullámozni kezdett, mintha mindenki valami olyan türethetőbb komániát keresne magának, amelyben elfeledkezik arról, hogy éhes. Még az alezredes leánya is egyedüli maradt, nem rohanták meg a fiatal tisztok, mint máskor, mindenki ő excellenciáját várta, hogy bár csak jöjjön már.

Egyszerre kemény lépések hallatszottak a folyosó felől. A teremben csend lett, mindenki az ajtó felé nézett s mikor belépett az excellenciás ur, háromszor hangos éljenti kiáltott az egész társaság. A nagy vendég hamarosan végzett az urakkal. Egyenkéntől megszólított közülök, kezét adott azoknak, akik közel állottak hozzá s katonás merevséggel meghajolva a hölgyek előtt, leült a nagy karosszékre az asztal fejen. Nagy larmával helyet foglaltak az urak és a legények egymást lökdösve megindultak az asztal körül a tállakkal.

Ettől kezdve azután rendben ment minden. A kegyelmes ur szokatlanul kedves volt, az apró ügyetlenkedések se rontották el a kedvét, nem vett észre semmit. Adomákat mesélt az alezredes feleségének a háborus időkben, amelyeken azután azok, akik körülötte ültek, mind nagyon jól mulattak. Általában az asztal körül szabadabb kezdett lenni a hangulat. Többet kocintgattak, hangosabb lett a beszéd s fenn az asztal végén a fiatal tisztok már nem nagyon törőd-

tek azzal, hogy mit szól a larmájukhoz az előkelőség a tulsó oldalon.

Mikor felbontották az első pezsgős palackot, fölállott az ezredes és felköszöntötte a vendéget, akire büszke nemcsak az ezred, mely a nevet viseli, hanem az egész hadsereg. A vendég röviden felelt, nem volt sok mondani valója. Azt már sokszor elmondták neki, hogy büszkére, jól teszik. Visszafordult az asszonyokhoz, az alezredesnél elvette a legyezőt s egészen közéjük hajolva sugdosott velük. Az asszonyok hangosan kacagtak, a legények újra körüljártak a pezsgővel, durrogtak a palackok, amint kiszabadult belőlük a dugó s a kegyelmes ur mind hangosabb lett. Künn a folyosón marsokat, valcereket zengett a banda, de oda se hallgatott senki.

Most azután éppen elérkezett az ideje annak, hogy Ulrich hadnagy sorompóba lépjen s felolvassa azt az alkalmi ódát, amit az excellenciás ur dicsőségére írt. Az alezredes moszolódt a székén s a szemöldeit rángatva integetett le az asztal végére; a karmesternek kiiszentek, hogy csend legyen, elnémult az asztal, csak az asszonyok sugdosnak még. A felszolgáló legények tátott szájjal állottak meg az ajtóban és tájékozatlanul, idegesen néztek körül a kegyelmes ur.

— Mi történt? Mit akarnak?

— Semmi, semmi . . .

Az asztal végén felállott Ulrich hadnagy, körülnézett, mosolygott megelégedett gyermekes mosollyal s egy aranyos táblájú könyv lapjai közé dugott írásból elkezdte olvasni az ódát. Remegett a hangja és folyton mosolygott. Őrült, mikor körülnézve, egy csomó barátságos arcot látott maga előtt s észrevette, hogy a kegyelmes ur székében hátradőlvé, behunyt szemmel hallgatja a verset. Lassankint leküzdötte az elfogultságát, mind jobban nekieresztette nagyon fiatalos, csengő hangját a jámbusoknak s utóljára már mérték nélkül, a lelkesült gyerek éles, kiabáló hang-

társadalomban sem. Hát aztán hogy volna ez lehetséges másutt, a hol a ruhátlanok nagy tömege mellett a társadalom érzéketlen? Ugyan jutna-e csak eszébe egyetlenegy kultuszminiszternek, hogy csak egy forintot is adjon az állam pénzből arra, hogy a népoktatási törvény keresztültelének akadályai közül kitörültesse a meztelenség?

Női kézimunka-kiállítás.

Pécs, 1895. december 3.

Negyedik napja tart a kiállítás a nagy közönség folytonos érdeklődése mellett és kiváltképpen az esti órákban valóságos találkozó helye a pécsi társadalom krémjének. Az első terem, mint már említettük, a thea kiszolgálás céljaira van berendezve nagyobb és kisebb asztalokkal, melyek folyton folyvást körül vannak fogva kisebb és nagyobb társaságoktól, melyek tagjai jótékony célra fogyasztják a theát és a különböző süteményeket.

Ezek a sütemények azonban mind házi készítményűek, talán éppen azért örvendenek oly nagy kelendőségnek. Tudvalevőleg a nőegylet választmányi hölgyei készítgették jó előre ezeket az incsiklandozó finom dolgokat és most a jótékony célra forgalomba bocsátják kabát szerint való árakon. Ámbár egy adag sütemény ára „hivatalosan” tíz o. é. krajcárokban van megszabva, mégis gyakrabban előfordul, hogy egy-egy notabilitással nagyobb pénzdarábba is megfizetik az élvezet jót. Hja, jótékony célra megy.

Vannak állandó társaságok, a melyek minden nap, midőn kigyulnak az Auer-égek, pontosan megjelennek és társalognak nemcsak a felszolgáló egyleti hölgyekkel, de azokkal is, a kiknek kedvéért oda jöttek. Persze, van annyi élelmesség a választmányi hölgyekben, hogy minden ilyen gavallérnak a nyakába sóznak egy pár forint áru tombolajegyét.

Apropos . . . tombola-jegy! Háromezer darab ilyen kis cédula lett kibocsátva tíz krajcárjával, míg a nyereség-tárgyak száma háromszáz. Tehát minden tizedik cédula nyer. A nyereségek mind, de mind ajándék-tárgyak, van köztük mindenféle kigondolható luxus tárgy, necessaire, joujou, pezsgő, cognac, a főnyereség egy keretbe foglalt egy tized osztályosjegy lesz, a mely — mint jóslják — okvetlenül a félmillió főnyereséget fogja megütni.

A tombola húzása, mint már jeleztük, holnap délután 5 órakor veszi kezdetét abban a kis fülkében, a hol most a Jelliasich-féle pénzgyűjtemény van elhelyezve. Egy forgatható szerencsekerékbe belehelyeztetik a 3000 számjegyet; míg a nyereség-tárgyak egy közeli asztalon lesznek szép sorjában elhelyezve 1-től kezdődőleg egész 300-ig terjedő sorszámozással. Egy kis lányka ki fog húzni az urnából egy számot és annak boldog birtokosa fogja az 1. számmal jegyzett tárgyat megkapni. Így fog ez folyni mindaddig, míg mind a 300 nyereség kihuzva nem leend. Az utolsó szám nyertese fogja kapni az osztályosjegyet keretestül.

A tegnapi, vagyis a harmadik nap volt a leglátogatottabb, midőn zárlatkor a választmányi hölgyek

ján szavalt. A többiek körülölelgették a szemükkel, egy-egy szembunyorítással intettek neki, hogy: jól van, s a kis Ullrich hadnagy egyszerre megijedve vette észre, hogy most már nem is a kegyelmes ur az esemény, hanem ő. Most már még szebben igyekezett olvasni, nagy igyekezetében hadart, zavarba jött, szerencsére már nem sok volt a versből hátra. Amikor befejezte, nem ült le mindjárt, olyan büszkén nézett körül, mintha jól vizsgázott volna és csillogott a szeme, amikor hangosan a poharakat összeütve, éljenezni kezdett a társaság.

A kegyelmes ur erre ébredt föl, valósággal belekábult a hosszas hallgatásba. Lassan fölnyitotta a szemét s intett a kis hadnagnak, hogy menjen hozzá. A hadnagy megindult végig az asztal mellett s mereven állott meg a vendég előtt. A kegyelmes ur bágyadtan odanyújtotta neki a kezét, gyönyörködve nézte a pirkodó arcát s lassan mormogott hozzá: — Szép volt, nagyon szép, köszönöm, fiam.

A társaság kettejük körül tolongott s a gyerek egy emberkoszoruba látta magát befonna a kegyelmes ural. Mikor egymásután fogadta el a sok gratulációt, megtelt önértéssel. Még mindig a kezében szorongatta az aranyos könyvet, s leereszkedéssel vette tudomásul azt is, hogy az alezredes leánya rámosolygott.

— Majd beszélünk még egymással — gondolta magában, amint merészen visszanezített a szép leányra. Eddig alig merte fölemelni rá a szemét. A kegyelmes ur akart még mondani egy pár szót, de nem igen tudta, hogy mit. Mégis észbe jutott azonban valami, amiről a poétával beszélni lehet.

— Milyen vers ez, hadnagy ur?

— Óda —

— Igen, úgy hívják, most már emlékszem. Nem igen foglalkoztam ilyesmivel.

150 frtot helyeztek a kis pénzes zacskóba és adták át az elnöknek, Sávelné urhölgynek megőrzés végett. A hogy eddigelé kombinálnak, már mintegy 700 frt volna az összevételei az első három nap után belépő jegyekből, tombolából, theából és süteményekből. A mai nap is elég látogatott volt és feltehető, hogy a holnapi, vagyis az utolsó nap, nem marad mögötte a többieknek.

A jury, vagyis az egyesület választmánya összeült, és azt határozta, hogy a szó teljes értelmében vett kitüntetői okleveleket egyáltalán nem fog kiadni, csupán díszes kiállítású emléklapot, melyet a kiállításban résztvett minden egyes hölgy meg fog kapni, mint elismerést nemcsak a munkáért, hanem a hozzájárulásért, mely lehetővé tette az egyesületnek az uttörést ezzel a kiállítással, no meg az erkölcsi siker mellett azt a szép anyagi sikert, a milyent még eddigelé egyetlen mulatság rendezésével sem tudtak összetáncolni.

Lapunk zártakor, midőn e sorokat írjuk javában folyik a theázás, melyet leginkább a kedélyesség és fesztelenség jellemez. A pécsi fiatalság és a fiatal hölgyek már csak azért a kedves társalgási és érintkezési alkalomért is hálásak lehetnek a kiállítás rendezője, annak értelmi szerzője iránt, a ki oly kellemes órákat szerzett sokaknak lekötözhető nyájasságával, kedvességével, a ki mindenütt ott van, a hol valami tenni való van, és szeretetreméltóságával távol tudott tartani minden félreértést, vagy összekoccanást. Ha nem is mondanók ugyis tudná mindenki, hogy ki ez: Sável Kálmáné, a nőegylet érdemes alelnöke.

Holnap ilyenkor már bezárulnak e csarnokok, a tárgyak elszállítodnak, és mi e valóban ünnepszámba menő kiállításról csak az elismerés meleg hangján emlékezhetünk meg, el nem mulasztván megadni az elismerés koszorúját azoknak, a kiknek oroszlan-résztük volt a kiállítás rendezésében és összehozásában. Az eszme, a melyet immár a teljes siker koronázott, Sável Kálmáné urhölgyé volt. Segítettek neki a kivitelben és a buzgó rendezésben az egylet választmányi hölgyei, Schneider István felügyelő igazgató, a ki a tárgyak elrakogatásában és csoportosításában vette ki a maga részét, továbbá Reizner Teréz és Nehebrecky Ilona tanítónők, kik kezdtől fogva mindvégig lankadatlanul fáradoztak a rendezés körül, viselvé az azzal járó fáradságokat. Ugyis Borsy György tanító is nem csekély munkásságot fejtett ki, ő volt t. i. az, a ki ékes, szép betűkkel irt kis kartonlapokon a kiállítási tárgyak készítőit megnevezte.

Midőn tehát a kiállításról szóló tudósításainkat befejeznék, tesszük ezt azzal az óhajjással, vajha a jövőben is rendezne ilyent a nőegylet, hisz a mostaninak a sikere és emlékezete kell hogy nagyobbakra sarkallja az egylet hivatott vezetőit.

Sebt-Ben.

Hírek.

Pécs, 1895. december 3.

— (Hírek a kir. tábláról.) Blaskovich István kir. táblai elnök a ma délelőtti vonattal Kaposvárra utazott az ottani kir. törvényszék megvizsgálása céljából. — Ernst Ödön kir. táblai tanács-

Eszébe jutott, hogy valami szabály is kell hogy legyen, ami szerint verset csinálnak, mert különben mindenki értene hozzá. Mosolyogva nézte a kis hadnagyot, aki bizonyosan érti ezt a szabályt s érdeklődni kezdett aziránt, hogy hogyan is készül voltaképpen a vers.

— A lábak, vagy hogy is hívják . . . lábak szerint megy, ugy-e?

— Igen, kegyelmes uram.

— Milyen lábak szerint?

— Ez jámbus,

— Jámbus, aha, igen jámbus . . .

A többiek is úgy mutatták, mintha érdeklődésnek a dolog iránt, pedig most már unták. Szórakozottan hallgatták a kis hadnagy feleleteit, némelyik szót csipegetett a tányérjából, a másik belebámult a fűtbe s amíg az zsongott a fülében: óda, jámbus — azon gondolkodott, hogy ez mind messze van, a csillag vagy a hold se érdeklí az embert, ha kirukkolás jár az eszében, hát még a vers. Érezték, hogy semmi közük sincs hozzá s ilyesmi járhatott a kegyelmes ur agyában is, mert egyszerre egyébről kezdett beszélni.

A kis Ullrich ekkorra jutott el az alezredes leányához. Letült melléje és mutatta neki a verset. A leány érdeklődve nézett az írásba, hangosan olvasgatott belőle s nem vette észre, hogy hozzászólt a kegyelmes ur. Mikor az anyja figyelmeztette, gyorsan odafordult s visszaadta a hadnagnak a verset. Addig már másról beszélt mindenki az asztal mellett s némelyik tiszt úgy nézett a kis hadnagyra, mintha kérdeni akarná, hogy mit keres ez a fiatal ember a piros táblás könyvvel? A százados feleségében volt

jegyző albirót, — miután Ujvidékre tszéki biróvá nevezték ki, — a kir. táblán viselt állásától fölmentették.

— (A közuti vasut sorsa.) A jogügyi bizottság is letárgyalván a Ritschl és társa i cég ajánlatát, a közuti vasutra vonatkozó s a jogügyi bizottság által alapos változtatásokon keresztültvett szerződési tervezetet, mint értesülünk, az ajánlatot tévő cég teljes egészében hajlandó ugyan elfogadni, csak a kizárólagos jognak kilencven évről hatvan évi tartamra való leszállítása ellen emelnek erős kifogásokat. A szerződést különben a jogügyi bizottság tárgyalásai alapján újra nyomatják s az így kiállított új szerződést megküldik minden városi törvh. bizottsági tagnak, mert az ily alakban fog közgyűlés elé kerülni. S éppen azért, mert a szerződés újra nyomtatásával még eddig nem készültök el, a holnaputánra (csütörtökre) tervbevelt városi közgyűlés sem lesz e napon megtartható, hanem minden bizonynyal a jövő hétre kell ismét elhalasztani.

— (Borbála napja.) Holnap (szerdán) nevezetes nap lesz a pécsi Bányatelepen. A bányászok véd-szentjének, szent Borbálának, a szanta Barbara-nak napja lesz a holnapi nap, a mikor a Bányatelepen nagy ünnep van. A bányászok véd-szentjének emlékünnepe reggel fényes istentisztelettel, délelben nagy bankettel ülik meg, melyet a bányagazgatóság rendez s melyre a főispán, polgármester, a vármegyei és városi összes hatóságok, egyházak és társulatok képviselői hivatalosak lesznek. A bányászok e napon egy forint külön zsoldot kapnak és este lesz a nagy bányászmulatság, a mely hogy minden zavar nélkül folyhasson le, a bányatelepi kapitányság már ma délelőtti intézkedett a pécsvárosi kapitányságnál, hogy kíségetül egy pár városi rendőrt kapjanak a holnapi estére. Különböen ilyenkor maguknak a szolgálattevő rendőröknek is jó dolguk van, a mennyiben ők is egy forint napi zsoldot, kapnak a bányagazgatóságtól, s enni-inni kapnak, a mennyi csak kell, de persze csakimértéketesen fogyasztják, mért, mert rendnek muszáj lenni!

— (Elbocsájtás.) Pinterich Lajos főhadnagy és Neumayer Géza hadnagy a pécsi 19. számú honvédegyalozredben a m. kir. honvédség kötelekéből tiszt rangfokozatuk megtartása nélkül, elbocsájtattak.

— (Anyakönyvvezető a plébános ellen.) Eicher István kisdoroghi anyakönyvvezető feljelentette a völgysegi járási főszolgabírónak A. J. Jenő varazdi plébánost, mert az Feuerthaler Miklós és Keller Teréz ottani lakosokat, a házasság polgári megkötése nélkül, egyházilag összeadta. A feljelentés következtében a plébános ügye a szegvárdi kir. törvényszékhez kerül.

— (Elveszett cselédkönyv.) Fekete Mihály kárási lakosnak elveszett a cselédkönyve. Kára ugyan nem valami nagy e miatt, mert mint kárási derék polgárnak, könnyű lesz neki másik cselédkönyvet szerezni; de mert nagyon lehetséges, hogy az elveszett cselédkönyvet, ha valami kétes egzisztencia megtalálja, azzal igazolja magát és kerülni ki a hazatoloncoltatás veszedelmét, éppen ezért a sádsi főszolgabíró megsemmisítettnek jelenti ki a hivatalos rendőri lapban Fekete Mihály elveszett cselédkönyvét.

még annyi jóakarát, hogy magához intette a hadnagyot és még pár percig foglalkozott a verssel. Ez aztán azt akarta jelenteni, hogy: most már menj és dűd el a könyvedet. A kis hadnagy azonban nem értette meg, örült, hogy akadt még valaki, aki meghallgatja, székét hozott a századosné mellé s magyarázni kezdte az asszonynak a szebb részleteket.

Ez kellemetlen volt már mindenkinek. Nem kellett volna okvetlenül odanéznök, de azért odaszurkált mindenkinek a szeme. Az alezredes kedvetlenül jegyezte meg, hogy az ő idejében nem értek még rá a fiatal tiszték az ilyesmire. A dinstreglamával törődtek.

Ezen lelkesedni kezdtek a tiszték.

Az az, a dinstreglama . . .

A százados éppen odaszól a kis hadnagy felé. — . . . Amiből sok tiszt még nagyon keveset tanult meg.

A kis hadnagy ide oda kapkodta a fejét, kétségbeesve kereste a segítséget. A tiszték azonban olyan idegenkedve néztek vissza rá, mintha nem is ismernék. Az alezredes leánya újra az a szép katonakisasszony lett, a ki lóháton kíséri ki az apját a gyakorlatokra s amint galoppban eliramlik a csapatok mellett, sárral frecscenti végig a szegény gyalogos hadnagyot. Még a felszolgáló bakagyerekek is megértettek valamit a hangulatból, mert összesugtak és sunyi pillantásokat vetettek a kis hadnagy felé.

A kis hadnagy még mindig nem értette meg, hogy mi történik körülötte. Erre aztán a százados odaszólt a melléje ülő főhadnagnak:

— Mondd meg annak a számarának, hogy tünjék el, ne blamirozza itt az ezredet.

Thury Zoltán.

— **(A három Korsós.)** Öcsény, tolnamegyei községben élt három testvér: Korsós József, Péter, és Mihály. A három testvér egy leányt szeretett, a szép Sütke Annát, de sajnosan tapasztalták, hogy a leány — egyiküket sem szereti; hanem valami Kapitány Dániel nevű legényhez vonzódik a szíve. A három szerelmes legényt szövetségesekké tette a közös reménytelen szerelem és alig várták az alkalmat, hogy a szerencsés vetélytárson boszút állhassanak. Egy alkalommal elmentek a fonóba; ott volt a szép Sütke Anna is és odahozta rossz sorsa Kapitány Danit szintén. A három Korsós kapva kapott az alkalmon; a legényt közrefogták, ingerelték szóval, gunyolódással a mikor az egyiküket mellbe lökte, rárohantak és bicskával úgy összeszurkálták, hogy nyomban kiadta a lelkét. A gyilkos testvéreket aztán elfogták s bekesítették a szegzárdi kir. törvény-székhéz.

— **(Megverte az apját.)** Müller József s neje villányi lakosok valami csekély ok miatt, — mint ők mondják: „összebillenkedtek“ az öreg Müller Jánossal, Müller József apjával. A kis szóvitának verekedés lett vége, illetőleg az öreg alaposan meg lett gyömöszölve. A kir. ítélőtábla 14 napi fogháza ítélt a magoktól megfélekedett ifju Müller párt.

— **(A közóhajnak engedve.)** Ugyan miről is irhatnánk másról e cím alatt, mint a pécsi jótékony nőegylet női kézimunka és iparkiallításáról, melyet az egylet — a közóhajnak engedve — még holnap (szerdán) is nyitva tart a nagyközönség előtt és csak szerdán d. u. 5 órakor zár be. Illetve d. u. 5 órakor tartatik meg a tombola, mint a kiállítás bezárásai aktusa. A nyerevényeket a huzás után azonnal, vagy f. hó 7. 8. és 9. napjain d. e. 9—12 d. u. 2—5 óráig Sável Kálmáné aienőknőnél (törvényszéki palota) lehet átvenni. Ha ezen időn belül a nyerevénytárgyak a nyertesek által át nem vétetnének, úgy azok jótékony célra fognak fordítatni. A kiállított tárgyak pedig f. hó 5. és 6. napjain vehetők át d. e. 9—12-ig, d. u. 2—4 óráig az egylet hivatalos helyiségeiben (Deák utca) akár sze mélyesen, akár átvételi elismervény mellett. S a nő egylet már most is kedves kötelességeként köszönetet mond a kiállítóknak, mert ez újabb tanúsága annak, hogy a műveltség a jótékonykodás áldozatkész előmozdítója; s a még hátralevő, a kiállításnak csak rövid időre terjedő tartama alatt is kéri a nagyközönség szíves méltánylását.

— **(Ismeretlen tolvajok.)** Az igali szolgabíróság „ismeretlen“ tolvajokat körözött. Ugy történt ugyanis az eset, hogy az aszalói vasúti állomás szer tárajtját ismeretlen jómadarak a napokban feltörték. Ugy látszik azonban, hogy nem volt nyitva az ott levő ehetetlen vas és egyéb fémtárgyak elemelése, s azokat nyugodni hagyván, a helyett könnyebb mód után néztek, hogy mégis lophassanak valamit. Így aztán Baltási Miklós állomásfőnöktől egy darab szép hízott pulykát emeltek el, majd a szomszédos Pálmajorba lopóztak be és ott Kovács Józseftől két drb tyukot, Gellert Józseftől öt drb tyukot, Nagy Lajostól és Takács Istvántól pár zsák burgonyát loptak el. A tolvajok, valószínűleg a vidéken járt szentkép és olvasóárus emberek voltak, a kik házalásuk közben tájékozást szereztek maguknak a helyszíni szemlét illetőleg s így követhették el olyan sikerrel a lopásaikat, hogy azt nem vette észre senki, sőt még ime ma is hivatalosan körözik őket.

— **(A gyönki óras kára.)** Binder Rudolf gyönki óras és ékszerész elvesztette az iparigazolványát. S mivel mai napság már nem igen áll ez a közmondás, hogy „kiki a maga mesterségét folytassa“, félős, hogy az elveszett iparigazolványt valami — esernyőcsináló fogja magánál tartani, ha megtalálja, ezért a gyönki főszolgabíróóság hivatalosan körözti a gyönki óras elveszett iparigazolványát.

— **(Öld meg az asszonyt.)** Igen szép fiatal felesége volt a szőlősgyőröki kanásznak; de mivelhogy fiatal is, szép is volt a menyecske, szemet vetett a házi barátára, — a bojtárra. Megértették egymást a férj rovására, kit azután a szőlősgyőröki morális vén asszonyok arra figyelmeztettek, hogy a bojtár a gazda legkizárólagosabb jogait bitorolja. A kanász aztán rá lesett a feleségére, kit meg is lepett, midőn a bojtárral a legbizalmasabb pásztorórát töltötte. Az asszony szegényében a kutba akart ugrani, mit a férj megakadályozott, míg a bűnös házi barát a baj elől eloldalgott. A férj erre kezén fogva be akarta feleségét vezetni a szobába, ki azonban rosszat sejtven, utána kiáltott a bojtárnak: „Jóska! Meg akar az uram ölni, üsd agyon a kutyát!“ . . . A férj erre dühbe jött, felkapott egy fejszét, mely az udvaron a favágítón hevert és a hűtlen asszonyt egy csapásra agyonvágta. Aztán jelentkezett a bíróságnál.

— **(Halálozás.)** Döbrössy Károly, a kaposvári áll. főgimnáziumnál 37 évig működött nyilvános rendes tanár, Döbrössy Alajos, pécsyegyházmegyei áldozár, képzőintézeti igazgató édes apja, mult hó 29-én Kaposvárott meghalt. Temetése f. hó 1-én volt általános részvét mellett.

— **(Egy fehér tehénről.)** Pintér Máttyás, sásdi lakos a nagyberki körjegyzőség által egy tizenhárom éves fehér szőrű tehénről kiállított járlatát elvesztette. A járlat elvesztéséből legfeljebb ha a fehér tehénnek van hátsza, mert gazdája ujjsmutatását látja benne, hogy ne adja el a jámbor jószágot; de esetleg lehet holmi titkos marhakupeceknek is, a kik az elveszett járlatot ha megtalálják, saját céljaikra fogják felhasználni. Épen ennek elkerülése végett a sásdi főszolgabíró, az elveszett járlatot megsemmisítettnek jelenti ki a tegnapi hivatalos rendőri lapban.

— **(A csikó bizonyítványa.)** Szabó Péter alsónyéki lakostól valami jó ismerős lökötő ellopott a kanca csikójáról szóló járlatot. Szabó Péter észrevevén a kárát, a következő szavakkal állított be a szegzárdi főszolgabíróhoz.

— Jelentem aláassan, ellopták tőlem a csikó bizonyítványát.

A főszolgabíró megígérte Szabó Péternek, hogy utána lát az ellopott „bizonyítvány“ nak és hivatalosan körözti is azt a rendőri lapban.

— **(Tóbiás szomjas.)** A kert utcában tegnap este nagy népcsofület volt egy kocsmá előtt. Férfiak, asszonyok és nagy számmal inasgyerekek tolongtak ott. A kocsmasajtó előtt pedig egy nagyon vigadozó polgártárs tett bizonytalan lépéseket, hogy benyithassa az ajtót, a mely jószándékában azonban minduntalan megakadályozta egy tenyeres-talpas asszony, nyilván a felesége.

— Sokáig akarod folytatni a vasárnapi pihenőt. Ma is egész nap bentültél a kocsmában. Elég lesz már, gyere haza!

— Nem megyek, nem lehet; dadogja az asszony kérdésére az ember. Tudod asszony, hogy a te Tóbiásod szomjas; és ha szomjas, hát innia kell!

Ez a megdönthetetlen logika hangos zivajt keltett a népsben s épen erre érkezvén oda egy rendőr, az rögtön tisztában volt a szituációval és karon fogta a részeg embert.

— Jöjjen hozzánk aludni. Ha kialudta magát, haza mehet.

— Ugy, ugy biztos ur; csak vigye be a haszontalant.

Alig mentek azonban tíz lépésnyire, Tóbiás lekapta a fejéről a kalapot és messzire elhajította. Természetesen meg kellett állnia a menetnek addig, míg a kalap újra a delikvens fejére nem került, a ki csak egyre azt deklamálta: — Tóbiás szomjas; Tóbiás inni akar!

S mikor a kóterba betették, még onnan belülről is sokáig kihalasztott, hogy — Tóbiás szomjas!

— **(Gabonaszállítványok a Dunán.)** A beállott hidegebb időjárás következtében a d. g. t. és a magán hajótársaságok gyorsan intézkedtek, hogy a Dunán és a mellékfolyókon lévő gabonával megrakott uszályok mielőbb Budapestre érkezzenek. Ennek folytán tegnap és ma 60 gabonával megrakott uszály érintette Mohácsot. Utközben még 80 uszály van, nagyobbbrészt budapesti rendeltetéssel. Romániában 50—60 gabonával megrakott uszály vesztegel, melyek azonban a kicsiny vizállás miatt nem mehetnek át a Vaskapun.

— **(Új díjszabások.)** A m. kir. államvasutak igazgatósága tudatja, hogy a kaposvár-mocsoládi h. é. vasuton 1896 január 1-től sönarendeserül személy- és podgyász-díjszabály lép életbe, mely szerint az eddiginél jóval olcsóbb menetdíjak lesznek fizetendők. Mindkét díjszabás a m. kir. államvasutak díjszabály elárutói irodájában (Budapest, VI. Csen-gery utca 33. sz.) kaphatók.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 3-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején Szilágyi Dezső elnök bejelenti, hogy a vallás szabadgyakorlatáról szóló törvényt ő felsége szentesítette.

Lukács László pénzügyminiszter egy millió millenáris korona veretésére vonatkozó törvényjavaslatot nyújt be.

Herman Ottó és Polónyi Géza után, a kik személyes kérdésben szólaltak föl,

Holló Lajos záró beszédében kifejtette az általa indítványozott inkompatibilitás megszorításának szükségességét. A többség azonban a többi határozati javaslatokkal együtt ezt is elvetette és a tételt elfogadta.

Az új országház tételénél hosszabb vita indult meg, melyben részt vettek Ugron Gábor, Szederkényi Nándor, Thaly Kálmán, Beöthy Ákos.

Horánszky Nándor kérdezte, vajjon a királyok szobrai közt ott lesz-e II. József koronázatlan király szobra?

Bánffy b. miniszterelnök azonnal felelt, hogy t. i. akkor nyilatkozhatik érről a kérdésről, ha az építésről az évi jelentést megkapta.

A többség a tételt elfogadta.

A közügy kiadások tételénél Ugron Gábor felhossa a törökországi eseményeket, melyekből azt a konzekvenciát vonja le, hogy háboru lesz. Kérdezi a kormány elnökét, vajjon a mi érdekeink meg vannak-e kellőleg védekezve?

Bánffy b. feleli, hogy a háboru eshetősége ez idő szerint teljesen ki van zárva, mert a hatalmak rendet csinálnak.

Az abszolút kormány volt közegeinek nyugdíjainál Lakatos képviselő ellene szavaz, mert a volt honvédek most is nyomorognak.

Lukács Gyula kérde, hogy mennyi nyugdíjat hús a hirhedt Axentye Szever? Mig es jó módban élt, ki ellenünk oly alávaló módon harcolt, addig Lahner György özevegye a legnagyobb nyomorban sinlődött.

Bánffy b. a Ház kacagása közben kijelenti, hogy a nyugdíjakról diskreció tiltja nyilatkozni; Lahner özevegyéről azonban a kormány gondoskodott.

A többség ezt a tételt is elfogadta.

Beszélték még Molnár Józsiás és Hodosy Imre a tétel ellen; a mivel az ülés véget ért.

Lapfeladónos	előfős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF	kiadó.

Hirdetések.

6230. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A dárdai kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajtatónak Popovics Árkadia és Bosnyák Kovinka baáni lakosok végrehajtást szenvedők ellen 250 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíróóság területén fekvő a baáni 90 számú tjkvben felvett 90 hrsz. 90 házszámú ingatlanra 675 frt kikiáltási árban, — a baáni 898 tjkvben foglalt 632 a hrsz. ingatlanra 58 frt kikiáltási árban a 465 hrsz. ingatlanra 74 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi december hó 18. napján d. e. 10 órakor Baán községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 67 frt 50 kr. 5 frt 80 kr. 7 frt 40 kr készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságánál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság. 1895. évi augusztus hó 16. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljárásbíró.

23074. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi kir. tvszék mint hagyatéki bíróság 12837/95. számú végzése folytán a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 1192. sz. tjkvben felvett 82/b. hrsz. 54/b. régi, 2. új sz. házra mint özevegy Vésey Rezsőné stül. Schreydel Anna örökhagyó tulajdonára 2400 frt becsárban mint kikiáltási árban az önkéntes árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1895. évi december hó 9-ik napján délelőtt 10 órakor a kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%,-át, vagyis 240 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügym. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék mint tlkvi hatóságánál 1895. évi október hó 4-én.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

Urak,

kik a legujabb divat szerint valódi angol és francia szöveteiből készült

téli kabátot, utczai, salon, frakk- és díszöltönyöket

vagy bármintemű ural- és gyermekruhát

kivételes olcsó áron beszerezni óhajtanak, forduljanak a cs. és kir. szab.

Zentler-féle férfi és gyermekruha-raktárhoz Pécsen, király-utca, Bazar épület, a városházával szemben.

Megrendelések pontosan és olcsón eszközöltetnek. — Meg nem felelő áruk kicseréltetnek.

Legkellemesebb téli kirándulási hely.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy ez évi november hó 1-én az

uj sörgyár nagy sörcsarnokát

átvettem s különös tekintettel a bekövetkező téli idényre, a

téli helyiségeket

tetemesen kibővítve a legkényelmesebben berendeztem.

Pompás Sportsör

mindig frissen csapolva s a legkiválóbb minőségű

asztali- és palack-borok

nem különben

kitűnő hideg- és meleg-ételek

folyton rendelkezésre állanak. S minthogy a

pontos és lelkiismeretes kiszolgálásra

mindig nagy gondot fordítok reményem, hogy a n. é. közönség tömeges látogatásával Kiváló tisztelettel

KRÉGECZ ÁGOSTON, vendéglős.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré teszük, hogy a Dr. Schaurek Bódóg tulajdonát képező és

- I.
 - a) A pécsi 55. sz. tjkvben felvett 56 régi/20. 30. uj sz. **Perczel utczai** házat és udvart (Gründler féle telek);
 - b) a pécsi 56. sz. tjkvben felvett 57 régi/32 uj sz. házat, udvart és kertet a **Perczel utczában** (Schaurek-féle telek);
 - c) a pécsi 390. sz. tjkvben felvett ca. 3 kat. hold szőlőt és présházat a **Tettyén**;
 - d) a pécsi 300. sz. tjkvben felvett ca. 2½ hold szőlőt, szilvást és pinczeházat a **Rigóderben** (Szt. János kútnál);
 - e) a kiskozári 454. sz. tjkvben felvett ca. 4 kat. hold ¼ részben felújított szőlőket két présházzal;
 - f) a szilvási 191. sz. tjkvben felvett ca. 4 hold még termő szőlőket két présházzal;
 - g) a villányi hegyen fekvő ca. 3 hold szőlőből álló ingatlanokat;

II.

Az almási 23. 86. 97. 147. 203. 223. 281. 283. 112. sz. tjkvben felvett jelenleg urbéri rendezés alatt álló földesuri birtokot a hozzá tartozó gazdasági felszereléssel (fundus instructus)

III.

a Perczel utczai 30. és 32. sz. házak pinczéiben, ugy a szilvási pinczéiben fekvő ca. 900 hectoliter különféle borokat ca. 4800 hect. hordót, pincze-eszközök, készletek és irodai felszereléseket.

IV.

Az almási pinczéiben levő 1071. hectoliter fehér, siller és vörös borokat.

Alulirottak, mint Dr. Schaurek Bódóg ur meghatalmazottjai s a hitelezők által megválasztott felszámoló szabad kézből eladjuk.

A III. és IV. alatt felvett ingóságokra zárt ajánlati tárgyalást tartunk s felhívjuk a venni szándékozókat, hogy zárt ajánlataikat külön a III. és esetleg a IV. alatt felvett tárgyakra legkésőbb f. é. december 8-ik napján d. e. 12 óráig alulirott Kindl József, a Pécsi Kölesönös Segélyző Egylet vezérigazgatójánál 2000 frt bánatpénz csatolása mellett nyújtsák be.

Alulirt felszámoló bizottság a beadott ajánlatok fölött f. é. december 10 én délután 5 órakor határoz. — Azoknak kiknek ajánlata el nem fogadtatott bánatpénzük azonnal visszaadatik. Az elfogadott ajánlat mellett letett bánatpénz visszatartatik s tartozik a vevő az elfogadásról nyert értesítés vételétől számított 3 nap alatt a megvett tárgyak árát készpénzben Kindl József v. ig. kezére lefizetni, a tárgyakat pedig azonnal átvenni, s ha erre nézve külön megállapodás létre nem jön, legkésőbb 30 nap alatt elszállíttatni; ellen esetben a bánatpénzét elveszti s a felsorolt tárgyak az ő veszélyére és költségére újabb eladásra fognak bocsájtatni.

Az eladandó s III. alatt felsorolt tárgyak jegyzéke Kindl Józsefnél, valamint a tárgyak a helyszínén Perczel utca 30. sz. a. d. u. 3—5 óráig (előleges jelentkezés mellett) megtekinthetők.

A felszámoló bizottság:

Kindl József — Fekete Mihály.

Kammerer Ferencz — Fischer Ferencz.

Pécsi kölesönös segélyző egylet

(Pécs Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként az az előjegyzések a pécsi kölesönös segélyző-egylet XXXI. évtársulatának törzsrészevényeire a mai nappal kezdetüket vették, s e célból az aláírási ívek az intézet helyiségeiben, a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve) (d. e. 9—12 óráig) kitéve vannak.

Az ujonnan keletkező 1896. évi 31-ik évtársulat, épp ugy mint a korábbi harmincz évtársulat: 6 evre terjed s így az egy-egy részletre megállapított 50 krnyi heti betét 6 éven át fizetendő. A befizetések emez új évtársulatra 1895. évi december hó 30-án kezdődnek s a második hét végeig, azaz: 1896. évi január hó 11-ig teljesíthetők, anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékot, az egy heti mulasztásért fizetni kellene. A törzsrészevények a hat évi ciklusra egyszerre is befizethetők, s ez esetben egy-egy törzsrészevény után — a 6 évre megjáró 156 frt helyett — 138 forint fizetendő.

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészevény után 1 forint beíratási díj lesz fizetve.

Az aláírók. tekintet nélkül a jegyzett törzsrészevények számára, az intézet rendes tagjai — részevényesei lesznek, s ezért köztük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta nyeresemény, a jegyzett törzsrészevények arányában, teljes mértékben jut elosztásra.

A pécsi kölesönös segélyző egylet

elfogad rendes takarékbetéteket is

(1 forinttól bármily magas összegig)

s eme betéteket, rendes körülmények között, ha kisebb összegekről szólnak, felmondás nélkül, nagyobb összegeket pedig, a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza

s az ily takarékbetétek után 4% kamatot fizet.

A betétek után kivett 10% tőke kamatadót a betétek megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő befizetések meg önnyitése, valamint a részükre kiutalványozandó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölesönös segélyző egyletnek giro számlája van az osztrak-magyar banknál és chek számlája a m. kir. postai takarékpénztárnál.

Mindennemű üzletkötésekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak nála, az intézet helyiségeiben, megszerezhetők az egyesület alapszabályai is, akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölesönös segélyző egylet 1895. évi november hó 28-án tartott igazgatósági ülésből.

Kindl József,

vezérigazgató.